

og dernæst skal henvises til den meget forøgede Understøttelse, som disse Seminarier faa efter dette Forslag; Staten giver dem efter Forslaget vel mere end det halve Underhold. Vi have egentlig ikke Statsseminarier og Privatseminarier, men snarere Seminarier, der helt er Statsseminarier, og andre, der ikke helt er det. Dernæst bemærkes, at naar det foreslaas, at Ministeriet godkender Nyansættelse af Lærere, er denne Bestemmelse nærmest en naturlig Følge af den Bestemmelse i Paragraffens 2det Stykke, hvorefter Ministeriet ved selve Seminariets Godkendelse ogsaa skal godkende Forstander og Lærere. Et Seminarium, der var godkendt med et vist Lærerpersonele, kunde ellers eventuelt Dagen efter afskedige det og antage ny Lærere, i hvilket Fald den første Bestemmelse ikke nyttede noget. Afskedigelsen af Lærere, er Staten egentlig ikke videre interesseret i at godkende. Tværtimod kunde man sige, at det er Privatskolens fordelagtige Stilling, at den kan frigøre sig for en Lærer, der ikke passer paa Stedet, og som ikke med Hensyn til Aand og Retning kan være virkelig Medarbejder. Og for Enhedens Skyld er det langt vigtigere for en Privatinstitution at have ubetinget Ret til at afskedige end at have ubetinget Ret til at antage Lærere. Naar Godkendelse af Afskedigelser er medtaget her, er det af Hensyn til Lærerne. For ældre Lærere vil en Afskedigelse, hvorom der f. Eks. let kunde blive Tale ved et Forstanderskifte, nemlig let betyde økonomisk Ruin, idet de ikke kunne vente at blive ansatte andetsteds.

Med Hensyn til Bestemmelsen i nærværende Paragrafs sidste Stykke om, at de anerkendte Seminarier ligesom Statsseminarierne staa under Ministeriets direkte Tilsyn, bemærkes, at Ministeriet agter at lade dette Tilsyn besørge gennem sin Konsulent i Folkeskolesager, der tillige er Censorernes Formand, muligvis med nogen Medhjælp, hvortil der da eventuelt vilde blive søgt om Tilskud paa Finansloven.

Til § 9.

Denne Paragraf er i Overensstemmelse med Lov 30. Marts 1894 § 8.

Til § 10.

Ændringen i Forhold til de nu gældende Bestemmelser (Lov 30. Marts 1894 § 9) bestaar i, at der i Stedet for „trængende“ siges: „trængende og værdige“, hvilket i saadan Forbindelse er det sæd-

vanlige. Med Hensyn til Beløbets Størrelse, der dog flere Gange er forandret paa Finansloven, er optaget en Henvisning til denne. Maksimum for en Understøttelse er forhøjet til 400 Kr., da en saadan Understøttelse lejlighedsvis kan være paa sin Plads.

Til § 11.

Privatseminarierne trænge til en betydelig forøget Understøttelse; selv med fuldt Elevtal kunne de ikke lønne deres Lærere tilnærmelsesvis saa godt som Folkeskolens Lærere i Købstæderne ere lønnede. Det maa anses for paatrængende nødvendigt, at der her gives forøgede Bevillinger. Paa den anden Side bør disse betydelig forøgede Understøttelser kun gives samtidig med, at man ved de ovennævnte Bestemmelser søger at sikre sig, at det er en god, sund og værdifuld Virksomhed, der foregaar paa disse Seminarier.

ad a. En Forhøjelse af Statstilskuddet til Lønudgifterne fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$ betyder — med det hidtilværende Bidrag fra vedkommende Privatseminarium uforandret — en Forhøjelse af den enkelte Lærerløn med $33\frac{1}{3}$ pCt., idet Staten, der hidtil har betalt et Tilskud, svarende til Halvdelen af, hvad Seminariet bidrog, fremtidig vil komme til at betale lige saa meget som dette eller med andre Ord $\frac{1}{3}$ mere end den hidtidige samlede Løn. Der er ikke foreslaaet nogen Maksimumsgrænse, dels fordi denne, hvis den overhovedet skal have nogen nævneværdig Virkning, vil føre til Ubillighed overfor de større Seminarier, dels under Hensyn til, at der ikke let risikeres noget i Retning af Overdrivelser paa dette Omraade.

ad b. Gennemsnitstilskuddet til Privatseminariets Børneskole er foreslaaet forhøjet fra 1,200 Kr. til 2,000 Kr., hvorved bl. a. vil kunne opnaas, at ogsaa disse Skolers Lærerpersonele vil kunne faa nogen Lønforhøjelse. Den foreslaaede Beregning af Tilskuddet maa lige saa lidt fremtidig som hidtil opfattes, som om Seminarierne skulde have omtrent lige meget. Seminarierne have indrettet sig paa saa forskellig Maade i denne Henseende og ere af saa forskellig Størrelse, at der ikke kan være Tale om, at de alle skulde have Tilskud af samme Størrelse.

ad c. Det her foreslaaede Tilskud er i Overensstemmelse med det Princip, der i saa Henseende er fulgt ved Fastsættelsen